

Tovarășului
Walter Ulbricht,
prim-secretar al C. C.
al P. S. U. G.

Berlin

Scumpe tovarășe Ulbricht,
Cu prilejul împlinirii a 65 de ani,
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc
Romin va trimite dv. fluide
votat al poporului german, luptător
de frunte pentru cauza clasei mun-
citorești și militanț eminent al mișcării
muncitorești internaționale, cal-
de felicitări frățești.

Vă urăm, scumpe tovarășe Ul-
bricht, ani mulți și noi succese în ac-
tivitatea dv. neobosită închinată con-
struirii socialismului în R.D. Germa-
nă, fărâșirii unei Germanii unite, in-
tăririi păcii și prieteniei între po-
poare.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC
ROMIN

Ieri s-a sărbătorit
„Ziua Învățătorului“

Luni s-a sărbătorit în întreaga țară
„Ziua Învățătorului“, ziua celor peste
100.000 de educatori ai fiilor oame-
nului din patria noastră.

Cu prilejul adunării festive care
au avut loc pe raioane, atât în Ca-
pităla cât și în țară, au fost scoase
în evidență rezultatele frumoase ob-
ținute de învățători și profesori în mun-
ca de instruire și educare a
tinerii generații, precum și în activi-
tatea desfășurată pentru ridicarea ni-
velului cultural al maselor. Adunările
festive au constituit totodată un pri-
le de manifestare a recunoștinței pe
care cadrele didactice o poartă par-
ticularului și guvernului țării noastre,
pentru eforturile făcute în vederea ridi-
cării continue a nivelului lor de trai
și pentru crearea unor condiții optime
de muncă.

Învățătorilor și profesorilor care
s-au evidențiat în activitatea desfa-
șurată în cursul anului școlar 1957-
1958 li s-au înmănat distincții de „În-
vățător frunțos“ și „Profesor frunțos“
acordate de Ministerul Învățămîntu-
lui și Culturii, precum și diferite pre-
mii și diplome acordate de comiteele
executive ale sfaturilor populare ra-
tionale.

Punctul pe i

Unele teatre nu și-au înscris
în repertoriul piese de actuali-
tate.

PORTARUL: — Unde vreți să
intri, nu vezi că nu mai e loc?!

Desen de GH. CHIRIAC

(Continuare în pag. 3-a)

Pe un mare șantier al patriei

BLUMINGUL DE LA HUNEDOARA, ÎN PRAJMA INTRĂRII ÎN FUNCȚIUNE

Purtăm imaginea Hunedorei ani-
lor 1954 și 1955, a Hunedorei
cu trotuare de unde noroii
era curățat cu lopata, a Hunedorei
fremătind la anumite ore de cîntec
bărbătesc și ritmic al brigadierilor, a
Hunedorei cu locuințe și cinematografe
puține și aglomerate. Și deși
incercăm să revizuiem totul cu aju-
torul povestirilor contrariilor mei in-
dorzi de exuberanță, de admirație și
romantism chiar, nu reușim. Bănui-
m transformări surprinzătoare deși
pentru mine rămăneau nedefinite, ne-
conturate, în spațiul și peisajul Hu-
nedorei. De aceea așteptam revele-
rea Hunedorei cu teama pentru sur-
prizele pe care avea să mi le ofere și
cu acea emoție și încordare cu care
aștept lucrurile care exercită asupra
ta o puternică atracție. Voiam să nu
scap nimic — dacă firește ar fi fost
cu puțință. Odiioară Hunedora in-
cepea de la gară. Cu halda mare de
zgură vineție, buretoasă și incru-
ntă ca lava răcită a unui vulcan. O-
diioară... Adică acum 3-4-5 ani.
Acum Hunedora începe cu mult mai
departe, unde se află impresionante
depozite de materiale pentru lami-
nolul bluming.

Hunedoreanul cu care puțin mai
înainte stăteam pe banchetă venise și
el, lingă geamul vagonului. Era negri-
cios, cu obrazul ușor ciupit, cu nasul
ca de fată și cu o frunte mare care
anunța o chelle pretimpurie. Purta
un costum de gabardina fină. Era
poate inginer sau tehnician, sau poa-
te muncitor la furnalele noi sau de
la oțelăria nouă, venit de aiurea ca
atîia alții, sau poate hunedorean
get-beget. În orice caz era tipul hu-

nedoreanului în stare să-și vorbească
ceasuri întregi despre ceea ce era și
ce este acum Hunedora, uzind bine-
înțelese de cam prea mult patriotism
local.

Comparăm ceea ce știam cu ceea
ce era acum. Intr-o zi, imi spuse ve-
cineal meu zimbînd, ne-am dus dimi-
nează cu o echipă de fotbal la Deva
— ca susținători. Cînd ne-am întors
— am mai văzut construcția bluming-
ului. O știam în stînga liniei. Ne-am
cam zăpăcit un pic deși de băut nu
băusem nimic. Dar nu înjelegeam.

Dimineața era acolo, o văzusem cu
toții și acum? Am alergat de la o fe-
reastră la alta.

Și?
— Trenul era pus pe linia nouă și
blumingul „se mutase“ pe partea
dreaptă a acesteia.

Am reținut faptul ca atare, povestit
mai mult ca o nostimadă, și am des-
prins din el ritmul uluitor al trans-
formărilor care se petrec la Hu-
nedora.

ELISABETA PETREANU

(Continuare în pag. 3-a)

Vedere parțială a halei cuptoarelor și a transportorului.

Foto: NICU VASILE

PRIMI SĂC CU ORZ

În fotografie se văd doar șapte. Sînt primii săci
din recolta de orz pe care Lixandra Stan, Tudor
Lupu, Dumitru Buzdugan și Tănase Ionescu din
gospodăria colectivă din comuna Bolintin Deal se
grăbesc să-i ducă la cîntar. Cîți le vor mai urma?

E greu de spus acum cu precizie. Cu siguranță însă,
că alți și alți săci vor umple hambarele gospodăriei,
răspîndit astfel munca harnicilor colectivști.

Foto: NICU VASILE

Pe ogoarele colectivștiilor din Topraisar

• O suprafață de 1000 ha cu grîu se apropie de coacere • De pe întreaga su-
prafață se vor obține cel puțin 150-160 vagoane de grîu • Utilajul existent asig-
ură stringerea recoltei în cel mult 8 zile • Treierii și livrarea cerealelor con-
tractate vor începe fără întîrziere

Ionuș Calali este de mai bine de
5 ani președintele colectivității din To-
praisar și, judecînd după dezvoltarea
pe care a luat-o gospodăria, pricepe-
rea sa nu poate fi pusă la îndoială.
Totuși, pînă acum cîva timp el era
cam abătut.

— Are ceva pe inimă — spuneau
colectiviștii.

Nu s-au înșelat. Președintele lor era
preocupat de campania recoltării. De
cînd li s-au alăturat întovărășii din sat
— și lucrul acesta s-a petrecut a-
crușul lui — suprafața gospodăriei a
crescut la mii de ha.

De cîteva zile s-au terminat seceră-
tul și treieratul rapiței de pe o su-
prafață de 200 ha. S-a isprăvit și se-
ceratul orzului de toamnă. Dar tre-
burile nu s-au terminat. Abia acum
vine greul. Colectiva aceasta are nu
mai puțin de 1000 ha. semănate cu
grîu. Și iată că „mîia“ asta nu-l lasă
pe președinte să doarmă liniștit. Doar
un an de zile colectivștii au muncit
cu tragere de inimă. Plivitul a fost e-
xecutat pe o suprafață de 300 ha, pe
cale chimică; pe o suprafață destul
de însemnată s-au aplicat îngrășă-
minte chimice. Strădanile colectivști-
lor din Topraisar vor fi răsplătite de
recolta care se anunță încă de ac-
um destul de bogată: 1500-1600 kg.
la ha.

— Asta-i media — ne spune pre-
ședintele. În cîteva parcele, îndeosebi
la cele ale brigăzilor nr. 1 și 3,
producția medie la ha. va fi în jurul
cifrei de 2000 kg.

Intr-adevăr, să stringi 150-160 de
vagoane de grîu nu-i lucru ușor. Dar
colectiviștii din Topraisar sînt oameni
care nu se dau bătuti cu una cu
două. Biroul organizației de partid
a chemat la sfat consiliul de con-
ducere, conducerea S.M.T. Topraisar,
care li deserveste pe colectivștii.
S-au analizat posibilitățile ce le
au pentru a stringe întreaga recol-
tă de grîu — la timp și fără pierderi.
Din timp, în activitatea colectivă a
fost pusă la punct cele 16 secerători
simple. Cu aceste mașini abia se
puteau recolta în termeni optimi cel
mult cîteva sute de ha. S.M.T.
Topraisar are de recoltat în raza sa
de activitate peste 6.000 ha. cu grîu.
La colectivă din comună poate trimite
doar 4 secerători-legători. Atunci s-a
luat legătura cu gospodăria de stat

din comună. Aici în remiză stăteau
nefolosite mai multe secerători-legă-
tori. Opt mașini au venit să comple-
teze utilajul cu care se va lucra pe
ogorarele colective din Topraisar la
stringerea recoltei.

După socoteile făcute, secerișul
celor 1000 ha. cu grîu nu va dura mai
mult de 8 zile. Există toate condițiile
ca perioada optimă, de recoltare a
grîului să fie scurtată, astfel ca întreaga
suprafață să fie secerată în
faza de COACERE ÎN PIRGA. Dar,
rezolvarea problemei mașinilor de
recoltat nu este suficientă. Trebuiau
aleși oameni care vor lucra cu sece-
rătorile simple și cu secerătorile legă-

Ing. TH. MARCAROV

(Continuare în pag. 3-a)

O problemă de larg interes cetățenesc: PRODUȚIA DE MOBILĂ

• De ce nu se găsec pe piață cantități suficiente de mo-
bilă • Numeroase noi fabrici în construcție • Sortimen-
te noi... dar nu pe măsura necesităților • Lipsuri calita-
tive ce trebuie lichidate.

Producția, calitatea și sortimentele
de mobilă, iată o problemă care inte-
resează pe toată lumea. În primul
rînd pentru că mobilă este, alături
de locuință, îmbrăcăminte și hrană
unul dintre lucrurile de primă însem-
natate pentru om; în al doilea rînd
fiindcă în acest domeniu, al fabrica-
rii mobilei, există încă o seamă în-
tregă de greutăți.

Problema cantității
pe primul plan

Primim adesea din partea citito-
rilor scrisori prin care ni se sesizează
fie insuficiența cantităților de mobilă
aflată pe piață, fie calitatea sau sor-
timentele necorespunzătoare.

De la început trebuie făcute cîteva
precizări. În anii puterii populare
de mobilă în cadrul unită-
ților Departamentului Materialelor
din Ministerul Construcțiilor a spo-
rit în procent de aproape 100% în
1948. Aceasta realizare a fost po-
sibilă atît datorită intrării în func-
țiune a unor noi capacități de pro-
ducție, cit și sporirii continue a pro-
ductivității muncii (de 4,6 ori în pe-
rioda amintită). Se fabrica mobilă
de asemenea, în numeroase unități
ale cooperăției meșteșugărești, ale
industriei locale și chiar ale altor de-
partamente industriale.

Și totuși producția de mobilă nu
satisface astăzi după ultimele statis-
tici, decît 60-65 la suta din cererile
consumatorilor; asta în timp ce în
1948 de pildă, industria de mobilă a-
coperia în general cerințele.

Cum se explică aceasta anomalie?
Prin faptul că paturile largi ale popu-
lației țării — datorită ridicării nive-
lului lor de trai — au ajuns în
ultimii ani în stare să cumpere mobi-
li din ce în ce mai multă, din ce în
ce mai bună. Intr-adevăr, înaintea
ultimului război mondial, în imensa
majoritate a gospodăriilor țărănești și
muncitorești nici nu putea fi vorba de
mobilă adevărată. Un pat și o masă
din scinduri albe, în cel mai bun caz
frase la rîndea, eventual și un dulap
sau niște polițe din buci de chereste-
la, alături se reducea „mobila“ în
trecut. Tărănimă noastră cu clasi-

muncitoare nici nu prea auzise pe a-
cele vremuri de furnir sau panel. Cît
despre saltele, ele erau de cele mai
multe ori umplute cu paie, dacă nu
chiar cu frunze de fag sau panuse de
porumb. Producția de mobilă ale ce-
lor cîteva mici fabrici și ateliere din
țară, era atît de redusă încît nu acop-
erea nici nevoile marilor burghezii
care își aducea adesea mobilă din
străinătate.

În ultimii ani, populația orașelor a
crescut simțitor; mediul rural a de-
venit și el un mare consumator de
mobilă. Toate acestea au creat o si-
tuație nouă care a determinat ca în
ciuda uriașelor eforturi depuse pentru
sporirea producției de mobilă, accen-
ta să nu acopere încă necesitățile.

Prin continuarea și lărgirea efor-
turilor unităților producătoare de
mobilă și prin efectuarea de noi in-
vestiții, în acest sector, într-un viitor
relativ apropiat, aprovizionarea cu
mobilă a populației va fi rezolvată.
Astfel, pe baza fondurilor de investi-
ții acordate de stat, în perioada 1959
— 1965 vor intra în producție noi fa-
brii moderne de mobilă la Balta
Sărută, Iași, București, Tîrgu Jiu,
Blaj, Suceava, etc. La acestea se a-
dăuga fabrica de mobilă din plăci a-
glomerate ce se va construi la Brăila,
precum și noi secții de producție ce
se vor organiza pe lîngă unitățile
existente. Se va ajunge astfel la o spo-
rire a producției anuale de mobilă de
aproximativ 60.000 gariiuri numai în
cadrul Departamentului Materialelor.

Cîteva cuvinte
despre sortimente...

Și în direcția sortimentelor de mo-
bilă în ultimii ani s-au făcut pași
înainte. Numai în cursul acestui an
piața internă a primit șapte tipuri de
camere combinate și dormitoare, pa-
tru tipuri de dulapuri pentru haine,
cinci tipuri de canapele studio și di-
vane, trei tipuri de fotolii, etc. Alte
sortimente au fost produse de coope-
rație și de industria locală.

În ciuda acestor progrese se poate
PAUL MARIAN

(Continuare în pag. 3-a)

„Hoțul de păgubaș“

E zidul, nu glumă. La ora asta, nici tramvaiul nu mai este aglo-
merat. Soarele a făcut o pîrușă și se pregătește să clipească
pe geana cerului. Se apropie seara. În tramvaiul 4 (turul 12) în
vagonul 430, este de serviciu taxatoarea cu numărul 6618. E furioasă
rau. Călătorii (ah! nesuferii! mai sînt) nu-l dau deloc pace. Ba vor
bilete, ba „unde-i stația cutare“, ba unii (auzi tupeu) vor și... rest.
Curată neobrazare! Iată, tocmai s-a urcat în tramvai un tînar destul
de timid și... grabit.

— Ce dorești? Îi întreabă implacabilă și plictisită taxatoarea...
— Un bilet vă rog, pînă la Mămlari.
— Și îl întinde o hîrtie de zece lei. Taxatoarea îi dă biletul, trîntește
exasperată biletele pe masă și... „uflă!“ s-a lăsat restul. Uită și tîna-
rul să i-l ceară. Dar după puțin timp își amintește și — pe tonul
cel mai politicos — „îndrăznește“:

— Dacă nu vă supărați, nu mi-ați dat restul de la 10 lei.
— Restul? Care rest?
— Tînarul explică, înulit.

Cetățenii care au urmărit scena, și știau care-l adevărul
și deci de partea cui e dreptatea, intervin prompt.

— Dar am văzut și noi că ți-a dat banii și tu i-ai dat restul.
— Aș, ți-ai găsit. Taxatoarea nici nu vrea să audă. Totuși, se hotă-
răște să adauge concesiiv:

— Să meargă dumnealor pînă la capăt. Vom vedea acolo.
Dar ce ne facem că tînarul este tare grabit.

— Vă rog, totuși, a văzut toată lumea. De ce să mă duceți pînă
la cap?

Dar taxatoarea i-o retează scurt și definitiv:
— Lasă că vă știu eu... Toată ziua tot dau din pungă resturi...
Tocmai cînd indignarea cetățenilor era în toi, s-a urcat în vagon
taxatorul cu numărul 392. Uf! Răsufla călătorii ușurați. În sfîrșit i
s-a înfundat taxatoarea. Gata. De data asta nu mai scapă. Dar stați,
să nu ne grăbim... Controlorul ascultă faptele și apoi hotărăște și el.

— Mergi matală pînă la capăt. Acolo o să numărăm banii, și vom
vedea care este adevărul.

Ce să facă tînarul? I s-a resemnat și s-a dus la capul liniei. Aici
să vezi minune. A intervenit și controlorul cu numărul 12. După
numărarea banilor — vînzarea biletelor plus 60 de lei anunțați ca bani
personali de către Incasatoarea — s-a constatat că acesteia... îi lipsește
23 lei.

De ce țiinea în geantă în care Incasa costul biletelor, așa zisi
„bani personali“ n-au încercat să afle cel doi controlori care s-au mul-
țumit doar să hotărăscă că păgubașul nu era dreptate. Ba mai mult
decît atât. „Hoțul de păgubaș“ are o vină deosebit de gravă. Și anume
pentru că a ținut tramvaiul la capul liniei, ca să se facă verificarea.
i s-a cerut să plătească paguba provocată. Și pentru că nedumerit și
revoltat în același timp a refuzat, i s-a încheiat proces-verbal. Să plă-
tească și să se învețe minte altă dată. Și să nu mai fie obraznic și...
ceară restul.

„Întimplarea noastră nu trebuie să se încheie aici. La vinovăția
taxatoarei s-a adăugat și complicitatea am spune a celor doi contro-
lori. I.T.B. puși, de fapt, să vegheze la buna rînduială a circulației
tramvaielor.“

Iată un caz pe care îl aducem pe această cale la cunoștința con-
ducerii I.T.B.
Care luînd cunoștință va... lua (sperăm) și măsurile de rigoare.

D. TABACU

539051

„CUPA R.P.R.” LA FOTBAL

DESPOT VODĂ
— Teatrul Național Iași —

La Institutul „Chimigaz” din cercetări privind chimizarea gazelor. În clădire: O instalație de sinteză probe tehnologice.

...iar Progresul este din nou gata pentru replică

La Orașul Stalin, Progresul București s-a asigurat ușor calificarea în finală dispunând de C.S. Oradea cu 4-0. Tripleta învingătoarelor Mateianu, O. zon și Smărăndescu, a excelat.

Progresul a folosit formația care dispus recent cu 7-0 de Știința Timișoara.

Finala, disputată în compania echipei bucureștene Dinamo, a oferit—duminea—un excelent spectacol pe me. Bine înțeles, dacă... li se vor corda prilejului și încrederea respectiv U.T.A., de pildă, ar putea să probeze așa chiar din toamnă.

disputată în cadrul concursului internațional din localitate. În același concurs, alături de Școala din Vărnău, a ocupat locul II la 800 m, după Depastas (Grecia).

● Șchia de laotbal Jiul Petroșani, a început în R.P.C. Bulgaria, jucând duminică la orașul Tohobuin cu echipa locală Dobrogea. Întâlnirea a luat sfârșit cu victoria echipei noastre cu 10-0.

● Continuându-și turneul în R.S.S. Lituania, echipele românești au câștigat următoarele meciuri:

● Tractorul - București a învins cu 43-42 cunoscuta formație jalgiris. În meciurile anterioare, echipa noastră a câștigat cu 4-0 și 5-0.

● Line Jalgiris - echipa masculină a câștigat cu 5-0 în meciul de la București și a terminat pe locul 2 din 82-70 în favoarea jucătorilor din R.P.C. Bulgaria.

● Portich (R.P. Ungara) a câștigat, cu 9 % puncte, turneul internațional de sah de la Balatonbuda, unde, din 10 concurenți, a ocupat locul 5-6 (la egalitate cu Barcza) cu 6 puncte.
